

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 14 PŽ-1124/2023-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvjestitelja i Branke Šabarić Zovko, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza R.I.G - TEHNIČKI SERVISI GRUPA d.o.o., OIB 18681887593, Vukovar, Kudeljarska 4, kojeg zastupa punomoćnik Mijo Kladarić, odvjetnik u Slavonskom Brodu, protiv tuženika CROSCO NAFTNI SERVISI d.o.o., OIB 15538072333, Zagreb, Lovinčićeva ulica 6B, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Kardum i partneri j.t.d., Zagreb, radi isplate, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1502/2012-103 od 31. siječnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 18. travnja 2023.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1502/2012-103 od 31. siječnja 2020.

II. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 125.000,00 kn (stodvadesetpettisuća kuna) 16.590,35 eur (šesnaesttisućapetstodevedeset eura i tridesetpet centi).

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1502/2012-103 od 31. siječnja 2020. odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 81.775.674,14 kn / (10.853.497,13 eur) s pripadajućim zateznim kamatama koje na iznos od 81.255.255,36 kn / (10.784.424,23 eur) teku od 5. ožujka 2010., a na iznos od 520.418,78 kn / (69.071,44 eur) teku od 12. ožujka 2010. do isplate (točka 1. izreke). Tužitelju je naloženo isplatiti tuženiku iznos od 1.640.625,00 kn / (217.748,36 eur - točka 2. izreke).

2. Protiv pobijane presude tužitelj je podnio žalbu zbog svih žalbenih razloga s prijedlogom da ovaj sud presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. U obrazloženju žalbe ističe da je prvostupanjski sud propustio utvrditi da li je tuženik obavio sve poslove koje je trebao obaviti sukladno preuzetim ugovornim obvezama. Navodi da je izdao račune i naplatio znatno manji iznos novca nego što to iznose njegove obveze koje ima prema svojim dobavljačima i

kooperantima u izvođenju poslova, te da ta razlika između naplaćenih iznosa na temelju izdanih računa i obveza iznosi 81.255.244,36 kn. U obrazloženju svoje žalbe, tužitelj se poziva na izvedene dokaze u spisu (isprave i iskaze svjedoka) te navodi da je Miroslav Pacak, (tuženikov djelatnik), u ime i za račun tužitelja vršio organizaciju poslova na gradilištu (vodio projekt) i ovjeravao obračune sati rada i zapisnike o izvedenim radovima tužiteljevim kooperantima te da se uloga tužitelja svela isključivo na plaćanje od strane tuženika ovjerenih troškova, pa se ne može smatrati da je tužitelj vodio financijsku kontrolu projekta. Žalitelj ističe da je Miroslav Pacak od strane tuženika imenovan voditeljem projekta i da on nikada nije bio osoba ovlaštena za zastupanje tužitelja. Napominje da je predložio strojarsko i financijsko vještačenje koje je dokaze sud odbio izvesti s obrazloženjem da su bitne činjenice dovoljno utvrđene u ovom postupku na temelju drugih dokaza. Tužitelj navodi da je točno da nije imenovao nadzor nad radom tuženika, ali da ta činjenica nije sprečavala tuženika da svoj posao obavlja pažnjom dobrog gospodara i u skladu s Ugovorom.

3. Tuženik u odgovoru na žalbu ističe da su tužiteljevi žalbeni navodi neosnovani i predlaže da ovaj sud potvrdi pobijanu prvostupanjsku presudu. Traži trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 125.000,00 kn.

4. Žalba nije osnovana.

5. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08 i 123/08; dalje: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

6. U postupanju prvostupanjskog suda koje je prethodilo donošenju pobijane odluke, a ni u pobijanoj odluci, nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti. Pobijana presuda ima valjano obrazloženje iz kojeg je jasno koje je činjenice i na temelju kojih dokaza utvrdio prvostupanjski sud, na kojim odlučnim činjenicama je utemeljio svoju ocjenu o sadržaju poslovnog odnosa i obveza koje su iz tog odnosa proistekle za stranke u sporu.

7. Nije sporno da su društvo Transocean Investment S.a.r.l. kao naručitelj cijelog posla i društvo Lamprell Energy Ltd, kao glavni izvođač radova, 8. rujna 2009. sklopili glavni ugovor koji se tiče izvođenja radova na remontu platforme Key Manhattan te da je društvo Lamprell Energy Ltd kao izvođač radova 10. rujna 2009. sklopio Ugovor s društvom RTSG Ltd, a društvo RTSG Ltd je sklopilo Ugovor s tužiteljem kao podizvođačem 9. rujna 2009.

8. Nije sporno ni da su stranke 1. rujna 2009. sklopile ugovor broj CrU-17-2009 kojim se tuženik obvezao tužitelju obaviti ugovoreni posao iz čl. 1. navedenog Ugovora (radovi na platformi „Key Manhattan“ - list 156. spisa).

9. Sporna je isplata iznosa od 81.775.674,14 kn / (10.853.497,13 eur) sa zateznim kamatama koje teku na iznos od 81.255,255,36 kn / (10.784.424,23 eur) od 5. ožujka 2010., a na iznos od 520.418,78 kn / (69.071,44 eur) od 12. ožujka 2010.

10. Tužitelj ističe da utuženi iznos od 81.225.225,36 kn predstavlja štetu čiju naknadu potražuje od tuženika, uvećanu za vrijednost informatičke i druge opreme u iznosu od 520.418,78 kn za koju opremu tužitelj navodi da mu je tuženik nije vratio. Naime, tužitelj tvrdi da je u tijeku izvođenja radova na remontu platforme došlo do niza neplaniranih i nepredviđenih troškova uzrokovanih izvanrednim i nepredviđenim poslovima koji poslovi su zahtijevali opsežne dodatne radove, dodatnu tehničku opremu i angažiranje dodatnih podizvođača i radnika. Ističe da se prema pravilima struke za izvanredne radove mora unaprijed zatražiti odobrenje naručitelja te ističe da je ova obveza detaljno ugovorena u Ugovorima sklopljenih između tužitelja i društva RTSG Ltd, društva RTSG Ltd i društva Lamprell Energy Ltd te inozemnih društava. Tužitelj dalje navodi da je tuženik kao voditelj projekta na remontu platforme imenovao svog zaposlenika Miroslava Pacaka i da je on kao voditelj projekta morao znati da pravila struke nalažu da se za sve izvanredne poslove i troškove mora unaprijed zatražiti odobrenje naručitelja (tužitelja, društva RTSG Ltd, društva Lamprell Energy Ltd i glavnog naručitelja društva Transocean Investment S.a.r.l.), a da voditelj projekta nije obavještavao ni tužitelja niti glavnog naručitelja posla o izvanrednim radovima odnosno nepredviđenim troškovima koje je odobravao kooperantima, koji radovi i nepredviđeni troškovi nisu odobreni ni od strane tužitelja ni od strane inozemnih društava. Stoga tužitelj smatra da ne postoji njihova obveza da plate te troškove i da mu je zbog propusta tuženikovog djelatnika u obavještavanju tužitelja i glavnih naručitelja posla o izvanrednim radovima i troškovima nastala šteta jer su kooperanti obavili svoje poslove te izdali račune prema tužitelju, a tužitelj te radove ne može naplatiti od naručitelja posla jer ih on nije u skladu s potpisanim Ugovorima odobrio niti je bio obaviješten o njima.

11. Tuženik s druge strane navodi da na temelju Ugovora koji je sklopio s tužiteljem, nije ovlašten ovjeravati račune trećih osoba koje one izdaju tužitelju i da nije razvidan činjenični i pravni temelj da bi tuženikov djelatnik Miroslav Pacak ovjeravao neke izvanredne poslove.

12. Ocjenom izvedenih dokaza (isprava u spisu, saslušanjem niza svjedoka, nalaza i mišljenja vještaka) prvostupanjski je sud ocijenio da nije točna tužiteljeva tvrdnja da je tuženik na temelju Ugovora zaključenih između tužitelja i inozemnih društava te ugovora zaključenih između inozemnih društava imao obvezu obavijestiti tužitelja i inozemna društva o svim izvanrednim poslovima i troškovima, jer tako ne proizlazi iz Ugovora broj CrU-17-2009 (dalje: Ugovor) koji obvezuje parnične stranke kao ugovorne strane. Upravo suprotno iz odredbe čl. 10. Ugovora jasno proizlazi da stranke obvezuje prvenstveno sadržaj Ugovora, zatim ponuda P-64/09 i cjenik usluga dok iz odredbe čl. 7. Ugovora proizlazi da usmene izjave ili dogovori nemaju nikakav pravni značaj i da izmjene i dopune Ugovora dobivaju pravnu snagu jedino ako su pisano ugovorene (list 158. spisa). Isto proizlazi i iz odredbe čl. 3. Ugovora kojom je propisano da se izvođač (tuženik) obvezuje, sve radove izvesti u skladu s Ugovorom važećim propisima i prema pravilima struke (list 156. spisa). Iz navedenog je jasna ugovorna volja stranaka da budu obvezane samo tekstom potpisanog Ugovora CrU-

17-2009, i da ugovori sklopljeni između tužitelja i inozemnih društava te samih inozemnih društava nisu obvezujući za parnične stranke.

13. U odnosu na tužiteljev prigovorni navod da je Miroslav Pacak kao voditelj projekta morao znati da za sve izvanredne poslove i troškove mora unaprijed zatražiti odobrenje naručitelja i da je kooperantima odobrio više radnih sati i po većoj cijeni nego što je slučaj za iste poslove (zbog čega u konačnici tužitelj i ističe da mu je nastala šteta u utuženom iznosu), ističe se da on kao tuženikov djelatnik nije mogao u formalnom smislu odobravati za isplatu fakture trećih osoba – kooperanata tužitelja, jer je tužitelj ugovarao poslove i cijenu sa svojim podizvođačima, kao i način obračuna cijene. Tako je tužitelj omogućio svojim podizvođačima da većim brojem radnika i većim brojem radnih sati iskažu veću vrijednost radova od one koja je uobičajena u poslovnoj praksi, dakle, tužitelj je ugovarao radove na bazi sata rada, a ne prema ostvarenom učinku, pa je trebao za sve ishoditi odobrenje i suglasnost inozemnih društava, a ne tuženik. Navedeno znači da je tužitelj znao kome isplaćuje pojedini iznos i imao je isključivu kontrolu nad financijskim dijelom poslovanja.

14. Tako je npr. iz podataka u spisu i obrazloženja pobijane presude vidljivo da je tužitelj sklopio Ugovor br. 930/09 i Aneks broj 1 sa društvom Đuro Đaković montaža d.d. (list 263. – 267. spisa) iz kojeg Aneksa proizlazi da se to društvo obvezalo tužitelju izvršiti dodatne radove, za cijenu obračunatu prema satima rada (a ne prema učinku) pa je tužitelj trebao dokazati da je od inozemnih društava dobio suglasnost za izvođenje ovih dodatnih radova (a ne tuženik).

15. Nadalje, i iz Ugovora broj SM 15/09 kojeg je tužitelj sklopio s društvom Skela-mont d.o.o. proizlazi, između ostalog, da je najam radnika ugovoren prema satima (list 268. – 270. spisa).

16. Također, iz daljnje dokumentacije u spisu također proizlazi i da je tužitelj potpisivao račune, zapisnike i obračune radova svom kooperantu, društvu Metal kolor d.o.o., a ne tuženik, te da je tuženikov djelatnik, Miroslav Pacak, u tom konkretnom poslu, imao ulogu voditelja projekta, dakle, nadzornog tijela (list 367. spisa).

17. Dakle, zaključak je ovog suda, jednako kao i prvostupanjskog suda, da je sve zahtjeve za odobrenje radova mogao postaviti jedino tužitelj, a ne tuženik kao podizvođač tužitelja, s obzirom da tuženik nije bio ugovorna strana društva Lamprell Energy Ltd.

18. Nadalje, i odredbom čl. 2. Ugovora (list 156. spisa) propisano je da naručitelj (tužitelj) ima obvezu pravovremeno imenovati nadzornog inženjera ovlaštenog za obavljanje nadzora nad obavljanjem usluge, te pravovremeno dati prigovore izvođaču na njegove eventualne propuste i radove koji nisu u skladu s Ugovorom. Iz podataka u spisu proizlazi da tužitelj nije postupio sukladno citiranoj odredbi Ugovora i imenovao nadzornog inženjera koji bi u njegovo ime kontrolirao kako tuženik obavlja ugovorene usluge, a koje su definirane u odredbi čl. 1. Ugovora, niti da je pravovremeno (tijekom obavljanja samih radova na remontu platforme)

obavijestio tuženika o njegovim eventualnim propustima pri obavljanju ugovorenih radova.

19. Dakle, budući da nije sporno da tužitelj nije ispunio svoju obvezu iz odredbe čl. 2. Ugovora i imenovao nadzornog inženjera ovlaštenog za obavljanje nadzora nad obavljanjem usluge, koji bio kao stručna osoba primijetio određene poteškoće u organizaciji te da se pojedinim podizvođačima isplaćuju znatno veći iznosi od onih koji su za tu vrstu poslova uobičajeni u poslovnoj praksi, u konkretnom se slučaju radi o tužiteljevom propustu u ispunjenju njegove, ugovorom preuzete obveze, jer bi u slučaju da je tužitelj poduzeo radnju kojom je mogao spriječiti nastanak štete, odnosno da je imenovao nadzornog inženjera koji bi obavio nadzor nad poslovima remonta platforme, spriječio nastanak štete za koju tvrdi da mu ju je nanio tuženik svojim lošim vođenjem projekta. Dakle, neispunjenjem obveze iz odredbe čl. 2. Ugovora, tužitelj je prekinuo svaku mogućnost da se nastala šteta dovede u uzročnu vezu s tuženikovim radnjama.

20. Nadalje, u odnosu na tužiteljev žalbeni navod da je tuženikov djelatnik, Miroslav Pacak, potpisivao dokumentaciju u ime i za račun tužitelja ističe se sljedeće: točno je da je taj tuženikov djelatnik na predmetnom gradilištu nastupio u svojstvu potpisnika pojedinih isprava u ime i za račun tužitelja (pojedinih zapisnika o izvanrednim radovima i nepredviđenim troškovima) no navedeno nije od utjecaja na predmet spora, pored činjenice da je tuženik obavezan jedino Ugovorom broj CrU-17-2009 prema čijim odredbama tužitelj izdaje i odobrava račune i isplate, a ne tuženik i pored činjenice da tužitelj nije postupio sukladno svojoj obvezi iz odredbe čl. 2. Ugovora i imenovao nadzor nad obavljanjem usluge od strane tuženika.

21. Slijedom svega navedenog, ni tužiteljev žalbeni navod da je prvostupanjski sud nepravilno postupio, jer nije izveo dokaze strojarskim i financijskim vještačenjem, nije osnovan, jer izvođenje tih dokaza ne bi utjecalo na donošenje odluke drugačije od one koja je donesena u ovom postupku.

22. Pravilna je i odluka o troškovima postupka koju tužitelj u žalbi ničim niti ne dovodi u pitanje (čl. 154. i 155. ZPP-a).

23. Slijedom navedenog, pobijana je presuda odbijanjem tužiteljeve neosnovane žalbe, potvrđena (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

24. Tuženikov zahtjev za naknadom troška sastava odgovora na žalbu je valjalo odbiti kao neosnovan jer ta postupovna radnja nije bila potrebna za vođenje ovog spora (čl. 166. u vezi čl. 155. ZPP-a).

Zagreb, 18. travnja 2023.

Predsjednik vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-30857-fdf90**

Kontrolni broj: **0afe7-252d5-fcff0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Zubović, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.